Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492

ait Aeneis aratris ad cōdēdas vrbes esse vsos: vt in sacris taigeticis apparet: & sabino æneos cultros ad tō dendos sacerdotes facere. Aes naturā hēt stipticā: vn̄ medici squamas eius adhibēt remediis: q̄ contra pu tredinē aduocant̄. Præterea q in metallo æris morant̄: sp sanitate oculoꝝ pollēt: & qb⁹ antea nudatæ pal pebræ fuerāt: illic coueftiunt̄. Aura em̄ q̄ ex ære ꝓcedit in oculis incidēs haurit: & exsiccat qd̄ male influit

Lactes Arist. ait vulnera ex aere minus esse noxia: & facili⁹ curari q̄ꝫ quæ ex ferro. Nigri cū lacte. pulchre vsurpa uit vt sæpe cū verba pro verbis ponit: vt Oraꝗ corticibus sumūt horrēda cauatis: pro ꝑsonis: Et discolor: vn̄ auri p ramos aura refulsit: Quid em̄ est aura auri. Ergo ēt pulchꝛ fecit cū opponit nigꝛ lacti: Dicimus em̄ lac lactis: vt lac mihi nō æstate nouū nec frigore defit. Plautus tn̄ lacte in ntō posuit: vt Nec aqua aquæ nec lacte lacti. In plurali aūt numero hæ lactes pro pingui sumant̄: tn̄ ꝓprie sunt crassius & tenue intestinū pp molitiē vel cādorē sic dicte. Priscia. ait hæ lactes partes sunt intestinoꝝ a græco γαλάκηαδες. Persi⁹ cū lactibus vnctis. Et matri præreptus amor. Pli. ait Equa stās parit: præter cæteras diligit fœtus. Et sane equis amoris inascitur veneficiū hippomanes appellatū. Est enim carnicula in puli fronte nigro colore ca rice magnitudine: quam statim edito partu vorat: sed si eripiatur fœtum non amat.

SER. Aequora. elementa etiā aialia esse voluerunt: Vnde in: vii. Aequora mulcebant cantu. Tacet ag. ea quæ in agris sūt Oculis aut pecto. Nā pot aliquis somniū sensibus capere: & mente turbari. Resurgens. grauior est cum resurgit En qd ago. demonstrātis pticula: & p quam multa cogitasse demōstrat: & sic ꝓrupisse: En quid actura sum. Est āt comicū pricipiū & cō grue amatrici datū. Sic Ter. Quid igit̄ faciam Nam hæc cōiunctio mlta eam cogitasse signi ficat. Rursus. duo significat frequenter iterū raro vicissim. i. mutuo. i. denuo: vt hic. No madū pe. iuidia a ꝑsonis: petā mulier & regia nomadas. i. vagos. Maritos. s. futuros. Est aūt elocutio dedignor illā rē & illa re. Vltima ius sa. aut itelligamus æneā obtulisse nauigādi fa cultatē aut teucroꝝ iussa. i. quæ ipsi iussi sunt a Ioue vt nauiget hæc sūma ē. Quia ne. reuera: & est vna pars. Stat. manet. Nautas. iuidio se. q. d. assuetos laboribus. Ouantes abusiue lætātes: sed ꝓprie ouatio ē minor triumphus. Qui ouat̄ & vno equo vtitur: & a plebeis vel equitib⁹ ro. deducit̄ ad capitolium: & de oui bus sacrificabat̄. Triumphās albis eqs vtitur quattuor: & senatu præeunte de tauro sacrifi cat. Vix. aut mox. i. paulo ante: aut vere vix. Nam nulla ratiōe dimisissent patriam: nisi aut odio: aut metu regis vrgēte: vt in primo dcm̄ est. Quin morere: Quin imo: & bene ois eius intētio tendit ad mortē. Nam si ꝓcos rogare turpe est: solā sequi: ihonestum: tyrios trahere difficille sola mors superest. Tum lachry. to tū ei imputat: sed cū excusatione. Tu prima f. sic diuidit Vrban⁹: Tu persuasisti vt nuberē victa lachrymis meis: tu nūc his oneras malis Nam me olim occidissem: nisi te deserere for midarē. Obiicis. ob naturaliter corripitur: sed positōe longat̄: nā pria est i cōsonans ex ob & iaceo fit obiicio. More fe. Plini. asserit lyncas post amissos cōiuges aliis nō cōiungi. Alii fe re aduerbiū volunt: vt sit sensus amore quo iā ad viduitatē fere cosueuerat. Crimie. vt supra potui succūbere culpe. Sichæo. ꝓ sicheio. Cer tus eun. idubitabiliter ꝑfectur⁹. Carpebat s. hoc accusat paulo post Mercuri⁹: sed excusat̄ his reb⁹. nā & cert⁹ eūdi erat: & cūcta rite præ parauerat: aut p̄ œconomia est vt possit videre mercuriū. CHRI. Cum tacet omis ager. Summa excitatur in didonem cōmiseratio ex hac chronographia & longiuscula narratione

Aequora: cum medio voluūtur sydera lapsu:
Cū tacet oīs ager: pecudes pictæq; volucres:
Quæq; lacus late liquidos: q̄q; aspera dumis
Rura: tenēt somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas: & corda oblita laborum.
At non infœlix animi phœnissa nec vnquam
Soluit̄ in somnos ocl̄is ve aut pectore noctē
Accipit: ingemināt curæ: rursusq; resurgens
Sæuit amor: magnoq; irarum fluctuat æstu:
Sic adeo insistit: secumq; ita corde volutat
En quid ago: rursus ne procos irrisa priores
Experiar: nomadūq; petā cōnubia supplex:
Quos ego sum totiens iā dedignata maritos:
Iliacas igitur classes: atq; vltima teucrum.
Iussa sequar: quia ne auxilio iuuat an̄ leuatos
Et bene apud memores veteris stat gr̄a facti.
Quis me autē fac velle sinet: ratibusq; supbis:
Irrisam accipiet: nescis heu perdita: nec dum:
Laomedonteæ sentis periuria gentis:
Quid tū: sola fuga nautas comitabor ouantes
An tyriis omniq; manu stipata meorum
Inferat: & quos sydonia vix vrbe reuelli:
Rursus agā pelago: & vētis dar̄ vela iubebo:
Qui morer̄ ut merita es: ferroq; auerte dolorē
Tu lachrymis euicta meis: tu prima furentem
His germana malis oneras: atq; obiicis hosti
Nō licuit thalami expertē sine crimine vitam
Degere more feræ: tales nec tangere curas:
Non seruata fides cineri promissa sichæo:
Tantos illa suo rumpebat pectore questus:
Aeneas celsa in puppi iam certus eundi
Carpebat somnos: rebus iam rite paratis:

Cum ostendatur

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0348
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG